LUMI IN OGLINDA (2)

Dan A. Radulescu

In biroul spatios si luminat al comandantului un parfum floral deosebit de placut invada simturile celor doua persoane aflate acolo. Prima persoana era un barbat destul de inalt pentru a face o anumita impresie intr-o confruntare directa, imbracat intr-o tunica kaki, plin de praf si de noroi pe pantaloni si pe manecile imbracamintii. Barbatul cu barba nerasa de cateva zile si cu niste ochi limpezi si adanci de o culoare putin nedefinita, probabil caprui, statea in picioare in fata biroului pe care se afla o placuta pe care scria cu litere aurii: Comadantul Bazei "Tigrul Albastru": Jesse Anderson.

Cealalta persoana era o femeie de aproape 20 de ani cu parul roscat aprins, cu niste ochi verzi patrunzatori imbracata intr-o uniforma imaculata a trupelor bazelor de frontiera. Asezata intr-un fotoliu confortabil citea cu atentie un raport afisat pe o placuta mica de plastic.

Intre cei doi domnea o liniste netulburata decat de zgomotul navetelor care se indepartau de Baza din cand in cand, folosindu-si motoarele pulsatorii. Intr-un sfarsit femeia l-a invitat sa ia loc cu o voce placuta a intrat direct in miezul problemei:
- Vad ca ti-a fost data o echipa de zece vanatori dotati cu tot armamentul disponibil si cu zece scutere de viteza pentru a investiga aceea disparitie a navetei de transport de acum doua zile.... Care a fost rezultatul cautarilor tale?
- Moartea celor noua vanatori ce ma insoteau, pierderea intregului echipament alocat si distrugerea tuturor scuterelor inafara de al meu, a raspuns vanatorul fara sa-si tradeze macar pentru o clipa vreun sentiment pe fata.
- Aproximativ adevarat. Scuterul tau nu va mai putea fi folosit din cauza motoarelor care aproape s-au topit. Iar isprava asta nu este prima de acest fel de cand esti sub comanda mea. Este a patra oara cand imi distrugi cele mai bune echipamente si-mi omori o gramada de oameni in luptele absolut inutile cu Cyber-T.
- Asa este, doamna.
- Te-am chemat sa-ti dau un ultim avertisment in legatura cu misiunile pe care le executi. Nu mai vreau sa mai imi pierzi vreun om prin jungla! Iar daca totusi mai calci o data stramb vei fi eliberat de toate functiile pe care le detit si toti anii tai de munca in contul Bazei vor fi considerati ca inexistenti si vei fi deportat pe planeta de bastina. Este clar?

Noi suntem un avanpost de frontiera. Nu ne putem permite sa pierdem nici macar un om in comfruntari inutile. Stiu ca scopul inrolarii tale in cadrul Bazei a fost

gasirea celui ce fabrica chipurile KFI, dar nu trebuie sa faci din asta un razboi personal. Vei avea sansa sa te revansezi in urmatoarea misiune. Toate datele le vei primi ulterior.
- Da, doamna.
- Esti liber!
- Sa traiti!, a salutat militareste vanatorul si a parasit camera.

Imediat cum usa actionata de senzorii computerului s-a inchis, comandanta Bazei s-a intors cate mica consola care se afla pe biroul sau si cu o voce slaba a cerut o legatura cu planeta Consiliului:
- L-ai avertizat?, a intrebat o voce autoritara a unui chip, aflat prea in umbra pentru a fi recunoscut.
- Da!
- Foarte bine. De acum sa fii cu ochii pe el. Cand actioneaza, la prima miscare il activezi...
- Am inteles!

--*

Un vanticel caldut batea pe platoul golas, ce se ridica maret deasupra vaii sapate de raul ce trecea prin padurea tropicala. Valea plina de verdeata se afla la baza unui munte pe care nu crescusera decat cativa copaci ce nu puteau ascunde privirii un mic edificiu semanand cu o casa de vacanta. Ceva mai sus, o pasarela conducea la drumul spre platoul imens de pe care se putea admira toata valea.

La marginea platoului, acolo de unde valea raului era vazuta in toata splendoarea sa, acolo unde soarele isi arunca toate razele, o persoana ce parea imfim de mica fata de restul peisajului, asezata in pozitia lotus, cu palmele pe genunchii indointi, cu fata spre cer, cu ochii inchisi si o fata relaxata statea si medita. Aceea pozitie atat de veche si totusi atat de putin cunoscuta o facea pe Krystal sa poata sa se concentreze in asemenea masura incat sa poata intra in legatura telepatica cu Centru de Control al Emisiilor Telepatice fara a avea nevoie de vreun amplificator de unde cerebrale.

Operatorul care era de serviciu o lasase imediat sa ia legatura cu serverul de stiri. Cu fata putin incruntata Krystal descoperse ca in ultimele cinci minute Contra-Alianta distrusese un intreg regiment de lupta in anul 1956. Deja coridorul 1900-2000 devenise instabil si C-Forta era gata sa retraga toate trupele aflate in taberele de lupta din intreg mileniul devenite foarte vulnerabile. Suparata ca generalii de la Cartierul General al CF nu o ascultasera cand ii prevenise ca aveau un coridor prea slab, Krystal s-a retras din reteaua telepatica brusc, hotarata sa vorbeasca imediat cu Presedintele.

Krystal a deschis ochii. In spatele ei o umbra astepta in tacere sa se intoarca in lumea reala:

- Da, Louis. Ce este?
- Aveti nevoie de o legatura cu Pamantul?
- Da. Voi veni imediat.
- Da, doamna, a mai raspuns barbatul imbracat intr-o uniforma gri a trupelor speciale CF inainte de a pleca fara a provoca vreun un zgomot.

Femeia a mai ramas putin in pozitia lotus pana cand Louis nu se mai vedea in departare. Apoi cu o miscare naturala s-a ridicat admirand pentru o ultima data peisajul magnific ce se intindea la picioarele ei.

Dupa ce a aruncat o scurta privire, s-a intors cu spatele la peisajul aflat in spatele ei si apasand usor pe un buton al tastaturii minuscule pe care o avea la mana a inchis tot decorul.

Aproape instantaneu in spatele ei, in loc de imagini splendide a aparut peretele metalic al incaperii de recreere a Bazei pe care o comanda. Cu pasi repezi a pornit spre usa actionata hidraulic care o ducea aproape intotdeauna dintr-o lume mirifica, intr-o lume plina de razboaie si conflicte.

A iesit senina din incapere si orientandu-se prin coridoarele intortochiate ale cladirii a ajuns la gigantica camera de comanda, unde pe un ecran ce ocupa fatada unui perete astepta nerabdator Presedintele:
- Domnule Presedinte, sper ca nu v-am facut sa asteptati...
- Nu prea mult...
- Ei bine, vad ca C-Forta nu prea are succese in ultima vreme.Si ca sa va dau o veste buna- proiectul nostru este aproape gata. Primii soldati vor fi treziti din staza in cateva zile.
- Sper sa nu fie prea tarziu. CA-ii au mai distrus toate coridoarele de acces spre 1800-2100 iar trupele prinse in spatele acestor falii nu mai pot fi ajutate in nici un fel. Va trebui sa grabesti procesul de formare a soldatilor tai... Oricum tu esti ultima noastra speranta...
- Am inteles!, a salutat militareste

Krystal si-a taiat legatura cu Presedintele. Imediat cum a fost dezactivata legatura in spatele comandantei a aparut un soldat cu o mica placuta-mesager pentru ea. Krystal a luat placuta, a citi-o cu atentie si cu o miscare rapida a inapoiat-o celui ce i-o adusese si s-a repezit spre cel mai apropiat laborator de clonare.